

Budapest I. kerület Helyi Választási Bizottság
122/2024. (VI. 9.) HVB határozata
kifogás elbírálásáról

Budapest I. kerület Helyi Választási Bizottság az Európai Parlament tagjai, a helyi önkormányzati képviselők és a polgármesterek, valamint a nemzetiségi önkormányzati képviselők közös eljárásban lebonyolított 2024. június 9. napjára kitűzött általános választása vonatkozásában Böröcz László (személyi azonosító: ; lakcím: ; e-mail: , a továbbiakban: Kifogástevő) 2024. június 7. napján 9 óra 53 perckor elektronikus levélben benyújtott kifogás tárgyában – 4 igen és 1 nem szavazattal, Juhász Szabolcs Áron kisebbségi véleményével – meghozta a következő határozatot:

HATÁROZAT

Budapest I. kerület Helyi Választási Bizottság Kifogástevő által V. Naszályi Márta polgármesterjelölt, valamint Váczy Zoltán képviselőjelölt által a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény 2. § (1) bekezdés e) pontjában foglalt rendelkezések megsértése tárgyában benyújtott kifogást

elutasítja.

A határozat ellen jogszabálysértésre hivatkozással, illetve a választási bizottság mérlegelési jogkörben hozott határozata ellen a meghozatalától számított 3 napon belül az ügyben érintett természetes és jogi személy, jogi személyiség nélküli szervezet a Fővárosi Választási Bizottsághoz címzett (1052 Budapest, Városház utca 9-11.), de a Budapest I. Kerületi Helyi Választási Bizottságnál (1014 Budapest, Kapisztrán tér 1., levelezési cím: 1276 Budapest, Pf. 1198, KRID: 208048326) előterjesztett illetékmentes fellebbezést nyújthat be személyesen, levélben vagy olyan elektronikus dokumentumként, amelyet a kérelem benyújtójának a jogi képviselője minősített elektronikus aláírásával látott el. A fellebbezés iránti kérelmet úgy kell benyújtani, hogy az legkésőbb 2024. június 12. napján 16.00 óráig megérkezzen a Budapest I. Kerületi Helyi Választási Bizottsághoz.

A fellebbezésnek tartalmaznia kell:

- a kérelem választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény 223. § (3) bekezdése szerinti alapját,
- a kérelem benyújtójának nevét, lakcímét (székhelyét),
- a kérelem benyújtójának személyi azonosítóját, illetve ha a külföldön élő, magyarországi lakcímmel nem rendelkező választópolgár nem rendelkezik személyi azonosítóval, a személyazonosságát igazoló igazolványának típusát és számát, vagy jelölő szervezet vagy más szervezet esetében a bírósági nyilvántartásba-vételi számát.

A fellebbezés tartalmazhatja benyújtójának elektronikus levélcímét vagy postai értesítési címét.

A fellebbezésben és a bírósági felülvizsgálati kérelemben új tények és bizonyítékok is felhozhatók.

INDOKOLÁS

I.

[A kifogás tartalma]

Budapest I. kerület Helyi Választási Bizottsághoz (a továbbiakban: Bizottság) 2024. június 7. napján 9 óra 53 perckor elektronikus levélben érkezett Kifogástevő kifogása.

Kifogástevő kifogásában a következőket adta elő V. Naszályi Márta polgármesterjelölt hivatalos Facebook oldalán 2024. június 6. napján kampányvideót tett közzé (<https://www.facebook.com/VNaszalyiMarta/videos/995194485337384>), amelyben a választói akaratot befolyásolni kívánó tartalmat közölt.

Kifogástevő előadta továbbá, hogy a kampányvideóban Váczy Zoltán képviselőjelölt részéről az alábbiak hangzanak el: *„Megtudtuk, hogy a Fidesz több mint 800 választót telepített be a körzetbe annak érdekében, hogy megnyerjék a választást.”*

Kifogástevő állítása szerint a kampányvideó közzétételére, valamint a kampányvideóban elhangzott tényállításra úgy került sor, hogy a tényállítás tekintetében sem a kampányvideót közzé V. Naszályi Márta, sem a kampányvideón beszélő Váczy Zoltán képviselőjelölt részéről semmilyen bizonyíték nem került bemutatásra vagy közlésre, amivel a közölt tényállítás valósága alátámasztható lehetne.

Kifogástevő álláspontja szerint a fentiek alapján megállapítható, hogy a választói akarat befolyásolását célzó és arra alkalmas kampányvideó közzétételére és az abban foglaltak elmondására (tényállítás) úgy került sor, hogy ahhoz semmilyen bizonyíték nem került bemutatásra vagy közlésre, ez alapján az elhangzottak valóságtartalma sem ellenőrizhető.

Kifogástevő előadta azt is, hogy a kampányvideó közzétételére és az abban foglalt állítások megfogalmazására úgy került sor, hogy a Magyar Máltai Szeretetszolgálat 2024. május 31. napján hivatalos közleményt adott ki az alábbi tartalommal (<https://maltai.hu/cikk/hir/4947>):

„A Máltai Szeretetszolgálat a feladatát látta el, amikor az országba legálisan érkezett, a letelepedésüket segítő programban résztvevő venezuelai menekülteket az egyik intézményébe bejelentette.

A Venezuelából érkező menekült családok hivatalos iratainak intézése Magyarországra érkezésük után kezdődik, kisebb-nagyobb megszakításokkal, de öt éve folyamatosan zajlik. Budapesten a Fő utcai intézmény lakcímén érhetik el őket a hivatalok, amíg a Máltai Szeretetszolgálat segítő programjában részt vesznek. A programból való kilépésük után, amikor például saját lakásba, önálló albérletbe költöznek, vagy elhagyják a magyar fővárost, a Máltai Szeretetszolgálat kijelenti az érintetteket a Fő utcai címről. Utoljára idén januárban, ezt megelőzően tavaly októberben és szeptemberben jelentett ki az ellátásból kikerült családokat az I. kerületi címről a karitatív szervezet.

Az ügyintézéshez szükséges lakcímbjelentés a szociális munka általános gyakorlata, nemcsak a Máltai Szeretetszolgálatnál, hanem minden olyan szervezetnél, amely otthonukat elveszített személyekről gondoskodik. Ötven-hetven férőhelyes hajléktalan ellátó intézmények címére több esetben akár 400-500 személyt is bejelentenek a szociális munkások, hogy az érintettek különböző ellátásokat igénybe vehessenek. A feladat a szociális munka jogszabályban is rögzített része, és aki folyamatában

figyelemmel kíséri ezt a tevékenységet, tudja, hogy a választások időpontja nem befolyásolja az intézmények címére bejelentett emberek számát.”

Kifogástevő álláspontja szerint megállapítható tehát, hogy a videó közzétételére és az abban foglaltak elmondására a Máltai Szeretetszolgálat hivatalos közleményét követően került sor, az abban foglaltak semmilyen formában nem vették figyelembe a jogsértők.

Kifogástevő hivatkozott a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 140. §-ára, amely alapján kifejtette, hogy álláspontja szerint nemcsak az ott felsorolt eszközök minősülnek kampányeszköznek, hanem minden olyan eszköz, amely alkalmas a választói akarat befolyásolására. A kampányvideó, valamint az abban foglaltak mindenképpen kampányeszköznek minősülnek, ebből következően a kampányvideó közzététele, valamint a kampányvideóban elmondottak során a Ve. alapelveinek teljeskörűen érvényesülniük kell.

Kifogástevő előadta, hogy véleménye szerint a videóból hivatkozott szövegrésszel kapcsolatban egyértelműen megállapítható, hogy az tényállítást tartalmaz, nem pedig véleményt vagy értékítéletet.

Kifogástevő a tényállítás, valamint értékítélet közötti különbség alátámasztására az Alkotmánybíróság 9/2015. (IV. 23.) AB határozatát idézi a következők szerint:

„A konkrét közlés körülményeinek, tárgyának és céljának figyelembevételével az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy a választási kampány során közzétett videó és annak közlései egyértelműen a véleménynyilvánítás szabadságának fokozott védelmét élvező közügyek szabad vitatásának fogalmi körébe tartoznak. A Kúria a döntése meghozatalakor tehát nem volt tekintettel arra, hogy a jelölő szerv indítványozó által képviselt városi szervezete politikai véleményként tette közzé a videót egy választási kampány során. Az értékítélet illetve a tényállítás közötti különbségtétel alkotmányossági relevanciája az Alkotmánybíróság a 7/2014. (III. 7.) AB határozatában kifejtettek szerint a következő: „A véleménynyilvánítás szabadsága az értékítéletet kifejező, az egyén személyes meggyőződését közlő megszólalásokra attól függetlenül kiterjed, hogy a vélemény értékes vagy értéktelen, helyes vagy helytelen, tiszteletreméltó vagy elvetendő. A tényállítást tartalmazó megnyilvánulások szintén részei a szólásszabadságnak. Egyrészt valamely tény közlése is kifejezhet személyes véleményt, másrészt tényközlések nélkül a véleményformálás is ellehetetlenülne. A szólás- és sajtószabadság határainak megvonásánál mindazonáltal indokolt különbséget tenni az értékítéletek és a tényállítások védettsége között.” [36/1994. (VI. 24.) AB határozat, ABh 1994, 219, 230.]. Az indítványozó tehát értékítéletet közvetített, amely nem az ellenérdekelt jelölt büntetőjogi felelősségre vonására irányult.”

Kifogástevő előadta, hogy a Kúria Kvk.IV.37.657/2019/3. számú határozata a következőket rögzítette:

„A Ve. nem határoz meg kritériumokat a nem rendeltetésszerű joggyakorlás megállapításához sem, a jogalkalmazóra bízva ennek megítélését, ezért a Kúria Kvk.IV.37.359/2014/2., valamint Kvk.II.37.394/2015/2. és a Kvk.VI.37.942/2016/2. számú határozataiban kifejtett álláspontja szerint a rendeltetésszerű joggyakorlás sérelme több a jogsértés megállapíthatóságánál: abban felismerhetően meg kell nyilvánulnia annak a szándéknak, amely a formális jogkövetés égisze alatt a jogintézményben rejlő tartalom kihasználására irányul, melynek következtében a szervezetek közötti esélyegyenlőség tartósan és súlyosan sérül. (Kvk.III.37.465/2014/2, Kvk. V. 37.540/2014/3.) A kérelmező erre utaló körülményt sem jelölt meg a felülvizsgálati kérelemben.”

Végezetül Kifogástevő előadta, hogy a közzétett kampányvideóval kapcsolatban megállapítható, mint kampányeszköz kihasználására irányul abban a formában, hogy a jogsértők jogszerű kampánymagatartásként feltüntetve kívántak valótlan tényállítás közlésével választói akaratot befolyásolni.

Kifogástevő előadta, hogy álláspontja szerint a kifogásban részletezett magatartás alkalmas a választópolgárok megtévesztésére és sérti a Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontjában foglalt jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás elvét.

Kifogástevő mindezekre tekintettel arra kéri a Bizottságot, hogy

- a Ve. 218. § (2) bekezdés a) pontja szerint állapítsa meg a jogszabálysértés tényét,
- továbbá a Ve. 218. § (2) bekezdés b) pontja alapján a jogsértőket tiltsa el a további jogszabálysértéstől, valamint
- a Ve. 218. § (2) bekezdés d) pontja szerint a jogsértés elkövetőire szabjon ki 500.000,- - 500.000,- Ft bírságot.

Kifogástevő kifogásának alátámasztására csatolta az alábbi linket: <https://www.facebook.com/VNaszalyiMarta/videos/995194485337384> továbbá egy darab a videóról készült fényképfelvételt.

A Kifogástevő kérte a Bizottságtól bírság kiszabását, azonban a Ve. 219. § (1) bekezdése szerinti, a bírság mértékének megállapításához szükséges, így különösen a jogsértéssel érintettek körének nagyságára, a jogsértés súlyára és területi kiterjedtségére, valamint a jogsértés ismétlődő jellegére vonatkozó bizonyítékokat nem csatolt be.

II.

[A Helyi Választási Bizottság döntése és jogi indokai]

A Ve. 345. § (1) bekezdés b) alapján a helyi választási bizottság dönt minden olyan kifogásról, amely kizárólag az egyéni listás, az egyéni választókerületi, a kompenzációs listás, a települési nemzetiségi vagy a polgármester-választáshoz kapcsolódik.

A Ve. 208. §-a alapján kifogást a választásra irányadó jogszabály, illetve a választás és a választási eljárás alapelveinek megsértésére (a továbbiakban együtt: jogszabálysértés) hivatkozással a központi névjegyzékben szereplő választópolgár, jelölt, jelölő szervezet, továbbá az ügyben érintett természetes és jogi személy, jogi személyiség nélküli szervezet nyújthat be.

A Ve. 209. § (1) bekezdése értelmében a kifogást úgy kell benyújtani, hogy az legkésőbb a sérelmezett jogszabálysértés elkövetésétől számított harmadik napon megérkezzen a kifogás elbírálására hatáskörrel és illetékességgel rendelkező választási bizottsághoz.

A Ve. 212. § (1) és (2) bekezdése alapján a kifogást írásban lehet benyújtani. A kifogásnak tartalmaznia kell a jogszabálysértés megjelölését, a jogszabálysértés bizonyítékait és a kifogás benyújtójának nevét, lakcímét (székhelyét), a kifogás benyújtójának személyi azonosítóját, illetve ha a külföldön élő,

magyarországi lakcímmel nem rendelkező választópolgár nem rendelkezik személyi azonosítóval, a személyazonosságát igazoló hatósági igazolványának típusát és számát, vagy jelölő szervezet vagy más szervezet esetében a bírósági nyilvántartásba vételi számát.

Fenti jogszabályhelyek alapján a Bizottság a kifogás befogadhatóságát vizsgálta és megállapította, hogy a kifogás a Budapest I. kerület egyéni választókerületi, a kompenzációs listás és a polgármester-választáshoz kapcsolódik, így a kifogás elbírálására jogosult.

A Bizottság megállapítja, hogy a Ve. 208. §-a alapján Kifogástevő kifogást a választásra irányadó jogszabály, illetve a választás és a választási eljárás alapelveinek megsértésére hivatkozással, mint jelölt nyújtotta be.

A Bizottság megállapítja, hogy a Kifogástevő a kifogást a Ve. 209. § (1) bekezdése szerinti határidőn belül nyújtotta be, mert a bizonyítékként csatolt képernyőfotón a készítés dátumaként 2024. június 6. napja került rögzítésre, míg a bejegyzés közzétételére a csatolt kampányvideó linkje alapján 2024. június 6. napján 10:00-kor került sor, míg Kifogástevő a kifogást 2024. június 7. napján 9 óra 53 perckor nyújtotta be.

A Bizottság megállapítja továbbá, hogy a Kifogástevő által benyújtott kifogás a Ve. 212. § (1) és (2) bekezdésében foglalt formai és tartalmi feltételeknek maradéktalanul megfelel.

Mindezek alapján a Bizottság megállapította hatáskörét továbbá, hogy a kifogás érdemi elbírálásra alkalmas.

III.

A kifogás elbírálása során a Bizottság elsősorban azt vizsgálta, hogy a becsatolt bizonyítékok alapján megvalósult-e a Ve. 2. § (1) bekezdés e) szerinti a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás alapelvének sérelme.

A Ve. 218. § (1) bekezdése alapján a választási bizottság a kifogásról a Kifogástevő által előadott érvek és a rendelkezésére álló csatolt bizonyítékok alapján dönt.

Az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdése deklarálja, hogy mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. Az Alkotmánybíróság számos határozatában foglalkozott a véleménynyilvánítási szabadság kampánytevékenység során érvényesülő korlátaival.

Az Alkotmánybíróság a 9/2015. (IV. 23.) AB határozatában (a továbbiakban: ABH) kifejtette, hogy a választási kampány a közügyek szabad vitatásának egyik, a választójog szabályai körébe vont megnyilvánulása. Az indítványozó által megosztott videó a Ve. 140. §-a szerinti, ott külön nem nevesített kampányeszközök egyike. A kampányeszközökkel a jelöltek és jelölő szervezetek közvetlenül a választópolgárokat szólítják meg, hogy a kampányeszközök tartalmával őket informálják és a döntésüket elősegítsék. A választási kampány során tehát nemcsak egyszerűen a közügyeket vitatják

meg az emberek, hanem tájékozódnak annak érdekében, hogy a szavazás napján megfontolt döntést tudjanak hozni. (ABH Indokolás [31])

Az Alkotmánybíróság kimondta, hogy a közügyek szabad megvitatásához fontos társadalmi érdek fűződik. Az Alkotmánybíróság a 7/2014. (III. 7.) AB határozatában ezen fontos társadalmi érdek érvényesülésének alaptörvényi összefüggéseit megragadva, hangsúlyozta: „az Alaptörvény megerősítette az alkotmánybírósági gyakorlatban kialakult azt az értelmezést, mely szerint a szólás- és sajtószabadság kettős igazolással bír, azaz az egyéni önkifejezés, illetve a politikai közösség demokratikus működése szempontjából egyaránt kulcsfontosságú. Az Alaptörvényben megerősített kettős igazolás pedig azt jelenti, hogy a véleményszabadságnak az alapjogok körében elfoglalt kitüntetett helyére vonatkozó értelmezés is változatlanul érvényes” (ABH Indokolás [32])

Az ABH-ban az Alkotmánybíróság megerősítette azt az 1/2013. (I. 7.) AB határozatban leírt döntését, amely szerint „[a] politikai reklám a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény értelmében tartalmilag valamely párt, politikai mozgalom vagy a kormány népszerűsítését szolgáló vagy támogatására ösztönző, illetve azok nevét, célját, tevékenységét, jelszavát, emblémáját népszerűsítő műsorszám. Legtipikusabban tehát a politikai reklámozás mindenekelőtt a választáson induló pártok, jelölő szervezetek véleménynyilvánítását érinti. [...] [A]z Alaptörvény IX. cikke mindenkinek biztosítja a szabad politikai véleménynyilvánítás jogát, amely megnyilvánulhat politikai reklámok közzétételében is”. (ABH Indokolás [33])

Az Alkotmánybíróság az ABH-ban rámutatott, hogy „választási kampányban tipikusan a közszereplők egymás közti kontextusában kell értelmezni és megítélni a véleménynyilvánítási szabadságot, illetve annak korlátait. Ez mindenekelőtt annyit jelent, hogy az egymással versengő jelöltek igyekeznek előnyt szerezni, s ennek elérése érdekében nyíltan és akár kendőzetlenül is megnyilvánulhatnak. Társadalmi érdek, hogy a kampányban nemcsak a közügyeket, hanem az egyes jelöltek alkalmasságát és a jelölő/támogató szervezet programját is megvitassák. Ez alkalmanként kemény verbális csatározásokat is jelenthet, de ez része a kampány során megvalósuló vélemény-nyilvánítási szabadságnak.” (ABH Indokolás [35])

Az Alkotmánybíróság kifejtette értékítélet illetve a tényállítás közötti különbséget, a következők szerint: A konkrét közlés körülményeinek, tárgyának és céljának figyelembevételével az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy a választási kampány során közzétett videó és annak közlései egyértelműen a véleménynyilvánítás szabadságának fokozott védelmét élvező közügyek szabad vitatásának fogalmi körébe tartoznak. A Kúria a döntése meghozatalakor tehát nem volt tekintettel arra, hogy a jelölő szerv indítványozó által képviselt városi szervezete politikai véleményként tette közzé a videót egy választási kampány során. Az értékítélet illetve a tényállítás közötti különbségtétel alkotmányossági relevanciája az Alkotmánybíróság a 7/2014. (III. 7.) AB határozatában kifejtettek szerint a következő: „A véleménynyilvánítás szabadsága az értékítéletet kifejező, az egyén személyes meggyőződését közlő megszólalásokra attól függetlenül kiterjed, hogy a vélemény értékes vagy értéktelen, helyes vagy helytelen, tiszteletre méltó vagy elvetendő. A tényállítást tartalmazó megnyilvánulások szintén részei a szólásszabadságnak. Egyrészt valamely tény közlése is kifejezhet személyes véleményt, másrészt tényközlések nélkül a véleményformálás is ellehetetlenülne. A szólás- és sajtószabadság határainak megvonásánál mindazonáltal indokolt különbséget tenni az értékítéletek és a tényállítások védettsége

között.” [36/1994. (VI. 24.) AB határozat, ABH 1994, 219, 230.]. Az indítványozó tehát értékítéletet közvetített, amely nem az ellenérdekelt jelölt büntetőjogi felelősségre vonására irányult. (ABH Indokolás [43])

A Bizottság megállapítja, hogy a bizonyítékként csatolt kampányvideó linkje, valamint a videóról készült képernyőfotó a Ve. 140. §-a szerinti, ott külön nem nevesített kampányeszköznek minősül, amely alkalmas a választói akarat befolyásolására vagy annak megkísérlésére, ennek felhasználása pedig a Ve. 141. §-a szerinti kampánytevékenység.

Fentieket figyelembe véve a Bizottság álláspontja szerint a kampányvideó közzétételével a jelöltek éltek az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében mindenki számára biztosított szabad politikai véleménynyilvánítás jogával.

A Bizottság megállapította, hogy a kifogásolt választási kampányvideó – az Alkotmánybíróság megvizsgált határozataival összhangban – bár a másik jelöltet negatív színben feltüntető kijelentéseket tartalmaz, azonban ezek a kijelentések a véleménynyilvánítási szabadság körébe tartoznak, a közügyek szabad vitatásának egyik, a választójog szabályai körébe vont megnyilvánulása, amellyel a választópolgárok döntési lehetőségét kívánják elősegíteni, így fokozott alkotmányjogi védelmet élvez. Mindezt alátámasztja a 3107/2018. (IV. 9.) AB határozat is, amely kimondta, hogy „a politikai vitának a választási kampány során különösen felfokozott körében a tényállítások meghatározása nem történhet önmagában a bizonyíthatósági teszt köznapi értelemben vett automatikus alkalmazásával, azaz nem szorítkozhat kizárólag a vizsgált kijelentés szó szerinti tartalmának értékelésére. A közügyek intenzív vitájában részt vevők jogi felelősségre vonásához nem elegendő annak kimutatása, hogy a vizsgált megszólalás bizonyos elemei ténylegesen, objektív módon cáfolhatók. A vitatott kijelentés értékelését arra is figyelemmel kell elvégezni, hogy a kijelentés a választási kampány speciális szituációjában milyen valódi jelentést hordoz a kampányüzenetek címzettjei, a választópolgárok számára. Ennek az értékelésnek a szemléletét az határozza meg, hogy a közügyek demokratikus vitája során a vita érintettjei a politikai történéseket a maguk összefüggéseiben értelmező polgárok, akik tisztában vannak a pártpolitikai véleménynyilvánítások, különösképpen a kampányolás figyelemfelkeltésre és túlzásokra hajlamos jellemzőivel. [...] Mindezzel összhangban kell döntenet arról, hogy az egyébként kijelentő módban megfogalmazott kijelentés az alkotmányjogi mérlegelésben valóban tényállításnak minősül-e. Ha a megnyilatkozásnak a közügyek vitája, kiváltképp a kampány sajátosságaira tekintettel észszerűen tulajdonítható olyan jelentés, amely szerint a közlést a választók az érintett múlt- vagy jövőbeli politikájára vagy a jelölt alkalmasságára vonatkozó politikai véleményként (nem pedig szó szerint) értelmezik, akkor a közéleti vita legintenzívebb szférájának szabad alakulása érdekében ebből kell kiindulni” (Indokolás [28] és [29])

A Bizottság a fent hivatkozott jogszabályhelyek és a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

A Bizottság hatáskörét a Ve. 333. § (1) bekezdés c) pontja és a Ve. 345. § (1) bekezdés b) pontja állapítja meg.

A döntés a Ve. 43. § (1) bekezdésében, a Ve. 44. § (1) bekezdésében, 45. § (1) és (2) bekezdésében, 46. §-ában, 214. §-án, továbbá a fent hivatkozott jogszabályhelyeken alapul.

A jogorvoslatra a Ve. 221. §-ában, 223. §-ában, a 224.§ (1)-(4) bekezdéseiben, a 225. §-ában, valamint a jogvesztő határidő számítására a Ve. 10. § (1)-(3) bekezdéseiben foglalt rendelkezések vonatkoznak.

Az illetékmentességről szóló tájékoztatás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 28. § (1) bekezdésén és a 2. melléklet XIII. 8. pontján alapul.

Juhász Szabolcs Áron kisebbségi véleménye

Azt gondolom, hogy a videóban elhangzó mondat, mely szerint „Megtudtuk, hogy a Fidesz több mint nyolcszáz választót telepített be a körzetbe annak érdekében, hogy megnyerjék a választást”, minden vitán felül állóan ténykijelentés. Amint azt a Bizottság több tagja, illetve a választási iroda vezetője is jelezte, az Alkotmánybíróság és a Kúria több alkalommal foglalkozott azzal a kérdéssel, hogy a választási kampány során a tényállítások és az értékítéletek közötti határmezsgye nehezebben ítélhető meg. Egyértelmű azonban, hogy ezen határozatok egyike sem arról szólt, hogy a választási kampányban semmit nem lehet ténynek értékelni, hanem minden véleménynek ítélendő. Márpedig a Bizottság tagjai közül többen arra az álláspontra helyezkedtek, hogy gyakorlatilag ezek a határozatok arról szólnak, hogy a választási kampányban minden véleménynek tekintendő. Azonban az alkotmánybírósági és kúriai határozatok nem erről szólnak, hanem arról, hogy nem egyértelmű a határ a tény és vélemény között, de ettől még természetesen léteznek tény- és véleménykijelentések is. Az a mondat, amely a videóban elhangzott, és amelyet a kifogásban a kifogást tevő idézett is, pedig egyértelműen ténykijelentés. Tehát nem állhat a véleménynyilvánítás szabadságának védelme alatt. Nem értek egyet a Bizottságnak azzal az álláspontjával sem, mely szerint azért nem tekinthető ez a kijelentés ténynek, mert nem lehet sehogy sem bizonyítani sem a valóságát, sem a valótlanságát. Ez a gondolat ugyanis arra vezetne, hogy gyakorlatilag bármilyen kijelentést lehet tenni a másik félről.

Budapest, 2024. június 9.

dr. Bolyky Orsolya
a Helyi Választási Bizottság
elnöke

